

ХМАРУК Кристина,
студентка, Державний торгово-
економічний університет
КРАВЧЕНКО Алла,
д-р філос. наук, доц.,
завідувач кафедри філософії,
соціології та політології,
Державний торговельно-
економічний університет

SMART-ОСВІТА В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ. ПАРАДОКСИ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ

На сьогоднішній день суспільство переживає один з найпрекрасніших часів у світі, а саме період розвитку технологій. Це чітко відображається у кожному сегменті нашого життя у тому числі і в системі освіти. Адже, якщо говорити про людину сьогодні, одразу можна асоціювати її з великою кількістю інноваційних комп'ютерних технологій.

Таким чином у наше життя увійшов термін smart-освіта, який набуває все більшого значення та пропонує нові можливості для розвитку.

Сьогодні термін «smart-освіта» відноситься до використання сучасних технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних технологій, в навчальному процесі, що допомагає покращити якість освіти та забезпечити ефективне навчання.

Так, на думку О. Неживої «SMART-освіта – це застосування в освітніх цілях смартфонів, планшетів, інтерактивних дошок – смартбордів, інших пристроїв із доступом до інтернету, а також різноманітних навчальних програм та додатків. Але важливішим є створення інтегрованого інтелектуального віртуального середовища для навчання з освітнім контентом, що розробляється, вдосконалюється всіма учасниками навчального процесу» [2, с. 38]. Таким чином, ключем до розуміння smart-освіти є широка доступність знань [2, с. 39].

Smart-освіта дозволяє розширювати кордони та знаходити індивідуальний підхід до кожного учасника освітнього процесу. Хоча smart-освіта і стала одним з найдинамічніших технологічних трендів сьогодні, ми ще й досі мало знаємо про філософські й етичні наслідки, до яких може призвести повсюдне використання інноваційних технологій в освітню сферу.

В сучасному світі, технології повністю перевернули підхід до навчання і навчальні методики що до виховання та розвитку дітей. Концепція «smart-освіти» визнає важливість інтеграції технологій в освітній процес для досягнення кращих результатів, адже часи змінюються і запити сучасного покоління також.

На сьогоднішній день головною задачею суспільства є зацікавити до навчання якомога більше учнів. Тому можна сказати, що smart-освіта стала одним з найкращий варіантів, адже вона направлена на сприяння індивідуалізації навчання, а персональні програми враховують потреби кожного учня. Використання інтерактивних методів навчання, використання мультимедійних матеріалів, інтерактивні завдання та створення стимулюючого середовища для освітнього процесу все це сприяє підвищенню якості освіти та розвитку в цілому.

Також з впровадженням нової системи освіти у людей з'явилася можливість швидко знаходити якісний матеріал, таким чином дозволяючи засвоювати інформацію набагато швидше або ж, навпаки, у такому темпі який буде комфортний саме для даної особи. Це допоможе знизити рівень тривожності та дискомфорт в учнів зникне і вони стануть більш впевнені в собі та у своїх можливостях, що сьогодні також є необхідною складовою для розвитку сучасного покоління.

Тож на думку А. І. Твердохліба «...можна впевнено сказати, що основним завданням простору для smart-освіти є створення умов для реалізації творчого та інтелектуального потенціалу студентів, оскільки smart-технології – це інтегровані засоби для навчання студентів, які включають в себе різні аспекти всіх видів інформаційних освітніх технологій, що допомагають педагогу організувати навчальний процес з різноманітними видами діяльності студентів під час заняття та поза його межами» [3, с. 302].

Основною перевагою smart-освіти є те, що вона допомагає учням розвивати критичне та аналітичне мислення, що є основною задачею навчальних закладів, навчити дітей думати та швидко реагувати на екстрені ситуації, а за допомогою використання інтерактивних технологій це стане швидше та надійніше.

Саме таким чином, можна прийти висновку, що за допомогою цих стратегій кожен охочий слухач XXI століття може отримати ті базові та професійні знання, які йому потрібні у будь-який час та у будь-якому місці для подальшого свого використання у майбутньому і бути конкурентоспроможним у своїй сфері діяльності.

Враховуючи усі ці переваги, а саме: персоналізація, впровадження системи дистанційного та онлайн навчання, використання системи віртуальної та розширеної реальності, активне залучення та мотивація до навчання шляхом розробки нових платформ для навчання, можна з впевненістю сказати що на сьогодні освіта зазнала чималої трансформації.

З сучасної наукової точки зору, smart освіта, як і будь-яке інноваційне явище, може включати деякі парадокси або невідповідності між очікуваними результатами та фактичними наслідками.

З розвитком технологій з'являється все більше інформації в Інтернеті, але не завжди вона є достовірною або якісною. Саме тому учні повинні розвивати навички критичного мислення для відбору достовірних джерел інформації серед потоку даних в Інтернеті.

Хоча технології можуть зробити освіту більш доступною, вони також можуть поглибити нерівності. Учні з більшими ресурсами можуть мати кращий доступ до технологій та інтернету, в той час як учні з меншими можливостями можуть залишитися позаду. Також такий метод освіти може викликати залежність або погіршити концентрацію уваги, це може негативно вплинути на учнів та їхній успіх у навчанні.

Також зі зростанням великого попиту на використання платформ для навчання у разі випадків відсутності або несправності серверу учні можуть зазнати перешкод у навчанні.

У свою чергу ця освіта вимагає перегляд підходів до навчання та реформування освітньої системи. Це також і зміна ролі вчителя, тому що smart-освіта вимагає робити основний акцент на створенні сприятливого середовища для самостійного навчання коли має відбуватись перехід від переносу знань до створення сприятливого середовища для самостійного вивчення. І до того ж smart-освіта передбачає і зміну методики навчання через використання інтерактивних, ігрових та індивідуалізованих підходів, що потребує перегляду форматів навчального процесу. Інноваційні підходи до освіти можуть вимагати більшої гнучкості в системі для швидкої адаптації до змін. Однак це може вплинути і на стабільність самої освітньої системи.

Тому, можемо зробити висновок, що smart-освіта – це освіта, що відповідає потребам сучасності та сприяє розвитку навичок швидкої адаптації в інформаційному суспільстві. Адже таким чином зможемо зацікавити якомога більше учнів до навчання, а успішність відповідно підвищиться, так як мова йтиметься не про теоретичні, а практичні знання. Так як метою smart-освіти є забезпечення майбутніх фахівців необхідними навичками, для реалізації успішної професійної діяльності

в умовах цифрового суспільства та розвиненої економіки [2, с. 39]. Але враховуючи парадокси щодо використання технологій у навчальному процесі, можна дійти до думки, що впровадження цієї форми освіти потребує перегляду підходів до системи освіти, включаючи структуру, методику навчання та підготовку вчителів. У той же час, трансформація освіти потребує розв'язання парадоксів, що супроводжують інноваційний процес, для забезпечення балансу між новаторством та збереженням цінностей та принципів освіти.

Список використаних джерел

1. Mukhailov D. Філософський вимір освітніх технологій: аналіз етичного простору сучасної смарт-освіти. *Наукові записки НаУКМА. Філософія та релігієзнавство*. 2022. Випуск 9-10. С. 68-75.
2. Нежива О. М. Smart-освіта у навчальному просторі сьогодення. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2021. Випуск 194. С. 37-40.
3. Твердохліб А. І. Смарт-технології як основа формування сучасних тенденцій освіти освіти. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля*. Серія : Педагогіка і психологія. 2017. № 1. С. 301-305.

ГОРПИНИЧ Ольга,
канд. філос. наук, доц.,
доцент кафедри філософії,
соціології та політології,
Державний торговельно-
економічний університет

КОМПАРАТИВІСТИКА ТА ПОРІВНЯННЯ В СОЦІАЛЬНИХ НАУКАХ

У більшості соціо-гуманітарних дисциплін існує галузь знань, яка називається компаративістикою. Спочатку цей термін відносився до лінгвістики і означав порівняння мовних систем, пізніше його значення поширилося на інші галузі знань, такі як літературознавство (порівняння літератур), філософія (порівняння філософських традицій, особливо традицій Заходу і Сходу), культурологія (порівняння культур і цивілізацій), юриспруденція (порівняння правових систем), регіоназнавство (порівняння держав), соціологія (порівняльний аналіз соціальних об'єктів).